Pohjois-Suomen
ympäristölupavirasto

LUPAPÄÄTÖS
Nro 98/06/2
Dnro Psy-2006-y-166
Annettu julkipanon jälkeen
22.12.2006

ASIA

Oulujärven säännöstelylupamääräysten tilapäinen muuttaminen suppotulvavahinkojen ja vaaratilanteiden vähentämiseksi Oulujoella, Kajaani, Paltamo, Vuolijoki, Vaala, Utajärvi, Muhos ja Oulu

LUVAN HAKIJA

Fortum Power and Heat Oy
PL 100
00048 FORTUM

SISÄLLYSLUETTELO

HAKEMUS 3
HANKKEEN KUVAUS 3
Lausunnot 6
Y M P Ä R I S T Ö L U P A V I R A S T O N R A T K A I S U 7
Hakemuksesta tiedottaminen 7
Pääasiaratkaisu 7
Lupamääräykset 7
RATKAISUN PERUSTELUT 8
PÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO 8
Päätöksen yleinen täytäntöönpanokelpoisuus 8
SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET 8
KÄSITTELYMAKSU 8
Ratkaisu 8
Perustelut 9
Sovellettu oikeusohje 9
MUUTOKSENHAKU 10

HAKEMUS

Fortum Power and Heat Oy on ympäristölupavirastoon 20.12.2006 toimittamassaan hakemuksessa pyytänyt vesilain 12 luvun 19 §:n nojalla suppotulvavaaran ehkäisemiseksi tarvittaessa väliaikaisesti, 20.12.2006–31.1.2007, poiketa Oulujärven säännöstelyluvan lupamääräyksen 4a) pakkojuoksutusmääräyksistä.

HANKKEEN KUVAUS

Suppotulvien syntymisen riski kasvaa merkittävästi silloin, kun joen virtaama on suuri joen jäätymisaikana. Tällä hetkellä Oulujoella riski poikkeuksellisten suuren suppotulvan syntyyn on merkittävä.

Syksy 2006 on ollut Oulujoen vesistössä sääoloiltaan poikkeuksellinen. Melko aikainen lumentulo ja sitä seurannut lumet sulattanut lauha sääjakso nosti tulovirtaamat kevättulvatilanteita vastaavalle tasolle. Tämän vuoksi vesistön säännöstellyt järvet ovat hyvin lähellä ylärajoja. Ainoastaan Kiantajärvessä on merkittävästi varastotilavuutta jäljellä. Kiantajärven säännöstelyluvan mukaisesti järven pinta ei saa kuitenkaan nousta jääkannen muodostumisen jälkeen enempää kuin 0,15 m kuukaudessa ja 0,07 m viikossa. Sotkamon reitin säännösteltyjen järvien, Ontojärvi, Kiimasjärvi ja Nuasjärvi, ylärajat laskevat tasaisesti, joten niistä joudutaan juoksuttamaan vettä myös tästä syystä.

Nyt vallitseva vesitilanne joulukuun lopulla juuri talven alkaessa on Oulujoen vesistössä erittäin harvinainen. Oulujärven vedenkorkeus on joulukuussa ollut yhtä lähellä ylärajaa viimeisen 20 vuoden aikana vain vuosina 1991 ja 2000, mutta noina vuosina vesistön tulovirtaaman huippu oli alle puolet nyt vallitsevasta tilanteesta ja huippu lyhytaikainen.

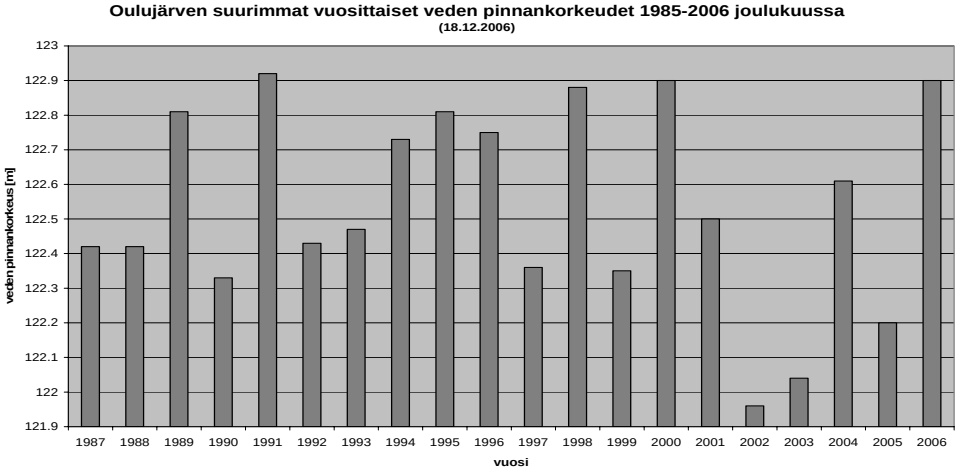

Oulujärven säännöstelyä koskevan vesioikeuden 5.12.1974 antaman lupapäätöksen lupamääräyksessä 4a) määrätään juoksutuksista järven ollessa ylärajalla: "Ylärajan ylittymisen estämiseksi saadaan Oulujärvestä vettä juoksuttaa kevättulvan aikana enintään 650 m^3/s ja muuna vuodenaikana enintään 500 m^3/s niin kauan kuin vedenpinta on ylärajan alapuolella. Veden noustua ylärajalle tai sen yläpuolelle on juoksutus lisättävä

700 m^3/s:iin kuitenkin siten, että lisäys juoksutukseen vuorokaudesta toiseen on enintään 50 m^3/s. "

Oulujärven vedenkorkeus on noussut tasaisesti ja on tällä hetkellä (20.12.2006) 10 cm ajankohdan ylärajaa NN + 123,00 m alempana. Mikäli luparaja uhkaa ylittyä, tulee Oulujärvestä juoksuttaa 500 m^3/s ja veden noustua ylärajalle 700 m^3/s kuitenkin siten, että juoksutuksen lisäys vuorokaudessa on enintään 50 m^3/s. Mikäli tällainen pakkojuoksutustilanne sattuu samaan aikaan joen jäätymisen alkamisen kanssa, muodostuu jokeen merkittävästi suppojäätä ja riski tulvimiselle ja laitoksien käytön vaaratilanteille on suuri.

Oulujärven ajankohdan yläraja on 0,2 metriä kesän ylärajaa NN + 123,20 m alempana. Alunperin alarajan laskemiseen syksyn ajaksi on vaikuttanut merkittävämmin syyskyntöjen vaatima kuivavara rantapelloilla. Oulujärven kesän ylärajan mitoittamisessa tärkeää oli rantavyörymien vähentäminen. Säännöstelysuunnitelman mukaisesti pääosa (72,4 km/82,4 km) ennen säännöstelyä vyöryneistä rannoista jää vedenkorkeuden ollessa NN + 123,20 m aallokon aiheuttaman kulumisen ulottumattomiin. Toisaalta Oulujoen jäätyminen käynnistyy lämpötilan laskiessa merkittävästi pakkasen puolelle, jolloin myös Oulujärven rannat jäätyvät, eivätkä enää ole niin herkkiä aallokon aiheuttamalle kulumiselle. Käytännössä vedenkorkeuden nousu ajankohdan ylärajalle tai ylittyminen alle 0,2 metrillä joulukuussa ei aiheuttaisi haittaa maa- ja metsätaloudelle tai muulle rantojen käytölle. Mikäli vahinkoa kuitenkin aiheutuu, vastaa säännöstelijä niiden korvaamisesta.

Suuret suppotulvat ovat aiheuttaneet vahinkoa joen rannoilla pääasiassa Montan ja Merikosken voimalaitosten välisellä jokiosalla. Pahin tilanne on ollut tammikuussa 1980. Tuolloin jouduttiin muun tuotannon kapasiteettivaikeuksien takia juoksuttamaan maksimikoneistovirtaamia osittain avoimeen jokeen kovien pakkasten vallitessa. Tällöin Montan alavedenkorkeus nousi ylimmillään tasolle NN + 14,28 m, vedenkorkeus Päivärinteen asteikolla tasolle NN + 13,98 m ja Kourinojan asteikolla tasolle NN + 13,72 m. Vuoden 1980 kaltaisessa tilanteessa rantapeltoja jää veden alle noin 30 ha ja vahinkoa voi aiheutua kahdelle asuinrakennukselle ja 5–10 muulle rakennukselle. Vuonna 1980 Montan alavedenkorkeus oli tammi–maaliskuun noin 1,2–1,5 metriä normaalia talvitilannetta ylempänä. Energianmenetys oli yli 9 000 MWh, mikä tämänhetkisen sähkön pörssihinnan, 33 €/MWh, mukaan laskettuna on noin 0,3 milj. euroa.

Voimakas supon muodostus voi johtaa voimalaitoksen välppien jäätymiseen. Tilanteen jatkuessa koko voimalaitoksen yläkanava voi tukkeutua. Pahoja suppo-ongelmia on ollut useita kertoja Merikosken ja joitakin kertoja myös Utasen voimalaitoksella. Tammikuussa 2006 Utasen voimalaitoksen suppotilanteessa myös tulva-aukkoon syntyi suppojäätä tilanteen alkuvaiheessa. Voimalaitosten suppotilanteista aiheutuu merkittäviä taloudellisia menetyksiä, ja ne ovat myös riski patoturvallisuudelle ja työntekijöiden turvallisuudelle. Utasen voimalaitoksen tukkeutumisesta joen voimatalouskäytölle aiheutuneet taloudelliset menetykset vuonna 2006 jäivät kohtuullisiksi, kun juoksutusta joessa pystyttiin pienentämään ja jääkansi saatiin syntymään jokeen. Tilanne oli kuitenkin vakava, sillä koko joen tuotanto jouduttiin keskeyttämään. Tällaisen yli 400 MW:n kokonaisuuden puuttuminen energiantuotantokapasiteetista aiheuttaa aina merkittävää haittaa koko maan energiantuotannolle.

Merikosken voimalaitoksella pahin jäätilanne on Oulun Energian kuvauksen mukaan ollut vuonna 1975:

"Marraskuussa 1975 Montan ja Merikosken välinen joki oli sula ja virtaama noin 400 m^3/s. Kun ulkoilman lämpötila laski alle -10 °C, jään ja supon muodostus voimistui joessa nopeasti sillä seurauksella, että Merikosken voimalaitoksen kolme konetta tukkeutuivat lyhyessä ajassa täysin, yläkanava täyttyi jäästä ja suposta ja vesi jouduttiin juoksuttamaan tulvaluukkujen kautta voimalaitoksen ohi. Pian tämän jälkeen säännöstelypadon alapuolella olevan suiston purku-uomissa havaittiin suppo- ja jääpatoja. Vesi alkoi nousta patojen yläpuolella ja peitti ranta-alueita sekä uhkasi nousta muun muassa Oulun kauppatorille. Tilanteen kriittisyyttä osoitti se, että kaupunki perusti eri viranomaistahoja edustavan tulvatilanteen johtoryhmän. Ennen kuin suurempia vahinkoja pääsi syntymään tilanne rauhoittui, kun Oulujoen virtaama pieneni Merikosken yläpuolisten voimalaitosten vähennettyä vedenjuoksutusta."

Kuten historia osoittaa, syntyy pahin suppotilanne silloin, kun jäätymisaika sattuu yhtä aikaa suurten juoksutusten kanssa. Toistaiseksi jäätymisen aikaan ei ole sattunut Oulujärven säännöstelyn lupamääräyksen 4) mukaista pakkojuoksutustilannetta 500–700 m^3/s. Tällaisessa tilanteessa myös energiamenetykset olisivat suuria. Esimerkiksi 10 päivää kestävä ohijuoksutus 600 m^3/s Utasella ja Merikoskessa aiheuttaisi yli miljoonan euron menetykset.

Oulujoen supputulvien estämiseksi jokeen pyritään saamaan aikaiseksi jääkansi. Tätä varten joen juoksutusta pienennetään joen veden lämpötilan laskiessa lähelle nollaa. Tavanomainen jäädyttämisjuoksutus tehdään melko tasaisella virtaamalla 200–250 m^3/s. Montan voimalaitoksesta ylävirtaan olevilla altailla jääkansi muodostuu yleensä suhteellisen lyhyessä ajassa, 1–2 päivässä. Montan ja Merikosken voimalaitosten välisellä alueella jäädyttämisjuoksutus kestää säätilasta riippuen 5–10 päivää. Jääkannen muodostumisen jälkeen voidaan palata normaaliin käyttöön.

Lämpötilan laskeminen pakkasen puolelle pienentää vesistön tulovirtaamia viiveellä. Mikäli Oulujärvi on pakkasten alkaessa lähellä ylärajaa ja tulovirtaama järveen on noin 500–550 m^3/s, nousee Oulujärven vedenkor-keus noin 3 cm vuorokaudessa. Viikon kestävän jäädyttämisjuoksutuksen aikana nousu olisi tuolloin 21 cm. Mikäli tilanne alkaisi nyt, tulisi säännöstelyluvan mukainen juoksutus 500 m^3/s aloittaa 3–4 päivää jäädyttämisjuoksutuksen aloittamisen jälkeen eli ennen kunnollisen jääkannen muodostumista.

Vahinkojen syntyminen pyritään estämään ensisijaisesti Oulujärven säännöstelyluvan mukaisilla juoksutuksilla. Oulujoen jäädyttämisjuoksutus aloitetaan, vasta kun jäätyminen on erittäin todennäköistä ja/tai runsas supon muodostuminen pakottaa vähentämään juoksutusta. Siihen asti Oulujärven vedenkorkeuden nousu pyritään pitämään mahdollisimman pienenä.

Oulujärven säännöstelylupa ja siihen liittyvät oikeudet ja velvoitteet kuuluvat Fortum Power and Heat Oy:lle. Yhtiö on pyytänyt, että ympäristölupavirasto myöntäisi vesilain 12 luvun 19 §:n nojalla yhtiölle luvan suppotulvavaaran ehkäisemiseksi tarvittaessa väliaikaisesti, 20.12.2006–31.1.2007, poiketa Oulujärven säännöstelyluvan lupamääräyksen 4a) pakkojuoksutusmääräyksistä. Mikäli Oulujärven säännöstelyluvan mukaisesti järvestä tulisi aloittaa 500 m^3/s tai tätä suurempi juoksutus kesken jäädyttämisjuoksutuksen, tämän juoksutuksen aloittamista lykätään, kunnes jokeen on syntynyt riittävä jääkansi tai vedenkorkeus järvessä uhkaa nousta tason NN + 123,20 m yläpuolelle.

Yhtiö on ilmoittanut, että väliaikaisesta lupamuutoksesta on neuvoteltu Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskusten kanssa. Jäädyttämisjuoksutukset voidaan joutua aloittamaan lähipäivinä, joten yhtiö on pyytänyt, että asia käsiteltäisiin kiireellisenä.

Lausunnot

1. Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus

Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus on 21.12.2006 ympäristölupavirastoon toimittamassaan lausunnossa todennut, että Oulujärven vedenkorkeus on kuluneen syksyn poikkeuksellisten sääolojen seurauksena noussut tasaisesti ja on 20.12.2006 ollut vain 10 cm ajankohdan ylärajaa (NN + 123,00 m) alempana. Mikäli luparaja uhkaa ylittyä, tulee Oulujärvestä lupamääräysten mukaan juoksuttaa 500 m^3/s ja veden noustua ylärajalle 700 m^3/s, kuitenkin siten, että juoksutuksen lisäys vuorokaudessa on 50 m^3/s. Mikäli tällainen pakkojuoksutustilanne sattuu samaan aikaan joen jäätymisen alkamisen kanssa, muodostuu jokeen merkittävästi suppojäätä ja riski tulvimiselle ja Oulujoen voimalaitoksien käytön vaaratilanteille on suuri. Mahdollisessa suppotulvatilanteessa on odotettavissa vahinkoja ranta-asutukselle sekä patoturvallisuus- ja työturvallisuusriskejä, mittavien voimataloustappioiden lisäksi.

Ympäristökeskus on katsonut, että hakemus on perusteltu, eikä hakijan esittämästä, vain tarvittaessa käyttöön otettavasta väliaikaisesta poikkeuksesta juoksutusmääräyksiin ennalta arvioiden näyttäisi aiheutuvan sanottavaa loukkausta yleiseen tai yksityiseen etuun. Vähäisiä haittoja ja vahinkoja voi aiheutua lähinnä vedennousun seurauksena Oulujärven rannoilla, jossa vesi arviolta nousisi suunnilleen kesäaikaiselle ylärajalle NN + 123,20 m. Ympäristökeskuksen käsityksen mukaan lupamuutoksesta koituva hyöty on huomattava verrattuna siitä mahdollisesti johtuvaan vahinkoon, haittaan tai muuhun edunmenetykseen.

2. Kainuun ympäristökeskus

Kainuun ympäristökeskus on 21.12.2006 ympäristölupavirastoon toimittamassaan lausunnossa todennut, että hakemus on perusteltu, sillä poikkeamisluvasta koituva hyöty on huomattava verrattuna siitä mahdollisesti johtuvaan vahinkoon, haittaan tai muuhun edunmenetykseen.

Ympäristökeskuksen käsityksen mukaan vedenkorkeuden nouseminen Oulujärven tämän ajankohdan säännöstelyn ylärajan yläpuolelle aiheuttaa haittaa rantojen käytölle, rantarakenteille ja alavilla alueilla talvisäilytyksessä oleville veneille. Vedenkorkeus vaikuttaa myös rantaeroosioon. Jäätymisajankohdan vedenkorkeudella voi olla vaikutusta rantaeliöstöön. Haitat voivat ilmetä välittömästi esim. myrskyn seurauksena tai myöhemmin jäiden vaikutuksesta. Lopulliset vahingot on nähtävissä kevätsulannan jälkeen.

Ennen poikkeusluvan käyttöönottoa säännöstelijän on hyödynnettävä Oulujoen vesistön muu säännöstelykapasiteetti. Koko vesistön säännöstelyä on ohjattava siten, että mahdollinen Oulujärven talviajan ylärajan ylitys jää mahdollisimman vähäiseksi. Oulujärven kesän ylärajaa NN + 123,20 m ei pidä ylittää missään tilanteessa.

YMPÄRISTÖLUPAVIRASTON RATKAISU

Hakemuksesta tiedottaminen

Asian kiireellisyyden vuoksi ympäristölupavirasto on tutkinut asian vesilain 12 luvun 19 §:n 4 momentin nojalla tiedoksiantoa toimittamatta.

Pääasiaratkaisu

Ympäristölupavirasto myöntää Fortum Power and Heat Oy:lle suppotulvavaaran ehkäisemiseksi luvan poiketa väliaikaisesti kuitenkin enintään 31.1.2007 saakka Pohjois-Suomen vesioikeuden 5.12.1974 antaman päätöksen nro 125/74/II lupamääräyksen 4a) pakkojuoksutusmääräyksestä ja luvan ryhtyä hakemuksessa tarkoitettuihin vaarantorjuntatoimiin säännöstelemällä Oulujärven vedenkorkeutta ja vedenjuoksua.

Luvan saajan on noudatettava seuraavia lupamääräyksiä.

Lupamääräykset

1. Mikäli Oulujärven säännöstelyä koskevan päätöksen mukaisesti Oulujärvestä tulisi aloittaa 500 m^3/s tai sitä suurempi juoksutus kesken jäädyttämiskauden, tämän juoksutuksen aloittamista saadaan lykätä, kunnes Oulujokeen on syntynyt riittävä jääkansi tai vedenkorkeus Oulujärvessä uhkaa nousta tason NN + 123,20 m yläpuolelle.

2. Tulvavaaran lakattua Oulujärven vedenkorkeus on alennettava viipymättä ja tarpeellista varovaisuutta noudattaen voimassa olevan lupapäätöksen edellyttämälle tasolle.

3. Vedenkorkeuden nostamisesta korkeuden NN + 123,00 m yläpuolella ja lupamääräyksistä poikkeavasta juoksutuksesta on viipymättä ilmoitettava hankkeen vaikutusalueen kuntien laajalevikkisimmissä sanomalehdissä sekä mahdollisuuksien mukaan erikseen niille, joiden omaisuudelle siitä on odotettavissa huomattavaa vahinkoa.

Lisäksi luvan saajan on viipymättä ilmoitettava vaarantorjuntatoimien aloittamisesta ja lopettamisesta seuraaville:

– Maa- ja metsätalousministeriö
– Suomen ympäristökeskus
– Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus
– Kainuun ympäristökeskus
– Oulun kaupunki/Oulun energia
– Kainuun työvoima- ja elinkeinokeskus
– Oulun-Koillismaan pelastuslaitos
– Kainuun pelastuslaitos
– Oulun kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen
– Muhoksen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
– Utajärven kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
– Vaalan ympäristönsuojeluviranomainen
– Paltamon kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
– Vuolijoen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
– Kajaanin kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

4. Tilapäisen padotuksen ja poikkeuksellisen juoksutuksen aikana vedenkorkeuksia on tarkkailtava ja niistä pidettävä kirjaa siten, että myöhemmin tapahtuvaa vahinkojen selvittämistä ja arviointia varten padotuksen aikana vallinneet vedenkorkeudet ja virtaamat vesistön kaikissa osissa säännöstelyn vaikutusalueella ovat riittävällä tarkkuudella todettavissa.

5. Luvan saaja on vastuussa vaarantorjuntatoimista toisen omaisuudelle aiheutuvista vahingoista.

6. Vaarantorjuntatoimenpiteiden aikana on riittävästi tarkkailtava vahinkojen syntymistä. Kun Oulujärven vedenkorkeus on padotuksen jälkeen alentunut korkeuteen NN + 123,00 m, on vahingot viipymättä arvioitava. Arviota tehtäessä on varattava vahinkoa kärsineille tilaisuus tulla asiassa kuulluiksi. Ellei korvauksista sovita, luvan saajan tulee saattaa asia hakemusasiana korvausten määräämistä varten ympäristölupaviraston ratkaistavaksi vuoden kuluessa tämän päätöksen antopäivästä lukien.

RATKAISUN PERUSTELUT

Poikkeuksellisista luonnonoloista johtuen Oulujoessa on odotettavissa sellainen suppotulvan syntymisen riski, että siitä saattaa aiheutua suurta yksityiseen ja yleiseen etuun kohdistuvaa vahinkoa Oulun kaupungin sekä Muhoksen, Utajärven ja Vaalan kuntien alueella. Uhkaamassa olevia vahinkoja voidaan vähentää varastoimalla vettä Oulujärveen tilapäisesti yli lupapäätöksessä määrätyn säännöstelyn ylärajan NN + 123,00 m siten, että lykätään säännöstelyluvan mukaisen juoksutuksen aloittamista kesken jäädyttämiskauden, kunnes jokeen on syntynyt riittävä jääkansi tai vedenkorkeus Oulujärvessä uhkaa nousta tason NN + 123,20 m yläpuolelle.

Vahinkojen selvittämisen ja korvaamisen osalta annetaan lupamääräyksistä 4, 5 ja 6 ilmenevät määräykset.

PÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

Päätöksen yleinen täytäntöönpanokelpoisuus

Tämä päätös saadaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Vesilaki 12 luku 19 § 3, 4 ja 5 momentti

KÄSITTELYMAKSU

Ratkaisu

Käsittelymaksu on 1 437 euroa.

Perustelut

Alla mainitun asetuksen maksutaulukon mukaisesti yli 50 km^2:n suuruista vesialuetta koskevan säännöstelyn käsittelymaksu on 14 370 euroa. Koska asiassa on kysymys yksittäisen lupamääräyksen teknisluonteisesta muuttamisesta, maksun suuruus on 10 prosenttia taulukon mukaisesta maksusta. Näin ollen käsittelymaksu on 1 437 euroa.

Oikeusohje

Ympäristöministeriön asetus ympäristölupaviraston maksullisista suoritteista (1238/2003)

MUUTOKSENHAKU

Päätökseen saa hakea muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

Jukka Sihvomaa

Paavo Liimatta Jorma Rantakangas

Päätöksen tekemiseen ovat osallistuneet puheenjohtajana ympäristölupa-viraston johtaja Jukka Sihvomaa sekä ympäristöneuvokset Paavo Liimatta (esittelijä) ja Jorma Rantakangas.

Tiedustelut: asian esittelijä, puh. 020 690 182.

PL/es

Liite

Valitusosoitus

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Pohjois-Suomen ympäristölupaviraston päätökseen saa hakea valittamalla muutosta **Vaasan hallinto-oikeudelta**. Valituskirjelmä on toimitettava liitteineen Pohjois-Suomen ympäristölupavirastoon.

Valitusoikeus

Valituksia päätöksen johdosta voivat esittää ne, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, asianomaiset kunnat, ympäristökeskukset, kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset ja muut yleistä etua valvovat viranomaiset.

Valitusaika

Valitusaika päättyy **22.1.2007,** jolloin valituksen on viimeistään oltava perillä Pohjois-Suomen ympäristölupavirastossa.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä, joka osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava

- ympäristölupaviraston päätös, johon haetaan muutosta
- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite, puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa (mikäli yhteystiedot muuttuvat, on niistä ilmoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle, PL 204, 65101 Vaasa, sähköposti: vaasa.hao@om.fi)
- miltä kohdin ympäristölupaviraston päätökseen haetaan muutosta
- mitä muutoksia ympäristölupaviraston päätökseen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitus, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiolla tai sähköpostilla)

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta
- jäljennös valituskirjelmästä (jos valituskirjelmä toimitetaan postitse)

Valituksen toimittaminen ympäristölupavirastoon

Valituskirjelmä on toimitettava Pohjois-Suomen ympäristölupaviraston kirjaamoon. Valituskirjelmän on oltava perillä **määräajan viimeisenä päivänä** ennen virka-ajan päättymistä. Valituskirjelmä voidaan myös lähettää postitse, telekopiona tai sähköpostilla. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Pohjois-Suomen ympäristölupaviraston yhteystiedot

käyntiosoite:	Isokatu 14, 6. kerros
postiosoite:	PL 113, 90101 Oulu
puhelin:	asiak.palv. 020 690 182, telekopio 020 490 6499
sähköposti:	kirjaamo.psy@ymparisto.fi
aukioloaika:	klo 8 - 16.15

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään asian käsittelystä Vaasan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 82 euroa. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.